

га ще нѣчто да хвали, а по чясъ ще го кори; малко по напрѣжъ что-то и было драго, сега и омръзва; съ еднаж думжъ тя сама си растурия радоститы, съ които Господъ благославя женитѣжъ-тжъ; щѣ си, та си прави живота горчивъ и прави го горчивъ и на себе си и на мжжя си. А какъ да може да цвѣти и вирѣе дѣтенце-то у корема на такъвжъ майкжъ, подъ сръдце-то на майкжъ, която мжчатъ толкова си страсти?! Чясто тя ся покае, нѣ твърдѣ късно, когато вече съ пламыка на нѣкожъ страсть си е покосила или доста на глѣбоко си е подкопала здравие-то. Всичкы страсти, колкото ги има, много пакости правятъ на здравие-то: гнѣвъ, тжга, страхъ, пощѣнка (силно желаніе), зависть, ненависть, любовенъ омышьль, всяка немирна, ненасытна жьдя, всичко това прави да ся развълнѣе кръвь-та, та докарва неспокойство, горене, изливане на жльчкжъ-тжъ, безвкусіе, гръчки и много другы болести. Колчимъ душа-та силно възвълнѣе, животъ-тжъ на дѣтенце-то въ жтробжъ-тжъ ся потрясе, като отъ грѣмотевицжъ; понѣкога кога ся размжти и възвълнѣе душа-та, дѣтенце-то у майчинжъ-тжъ жтробжъ може и да погыне.

Дѣ да бѣхмы съ тжжъ честь, та всички майкы Българкы само да ся надѣяхжъ, да ся веселяхжъ и да любяхжъ, а наймного само понѣкога да ся порастжжяхжъ! Камъ да нѣмаше испомежду имъ ни еднаж такъвжъ, която бы поискала да ся качи мжжю си на главжъ-тжъ, и така съ неестественю голѣмѣние да си подкопава здравие-то и да си разваля сръдце, а дѣтенце-то си да убива! Камъ да помняше всяка една, че за женжъ нѣма похубаво нѣчто отъ мирно и благородно сръдце, че ничто